

Arrest

nr. 75 067 van 14 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 8 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 17 november 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 18 november 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een moslim afkomstig uit Suralia in Dhaka te Bangladesh. Van 1999 tot 2004 woonde en werkte u in Saoedi-Arabië. In 2004, toen u terugkeerde naar Bangladesh, begon u te handelen in plastieken materialen. U reisde voor zaken naar India, China en Nepal. U deed hoofdzakelijk zaken in India waardoor u veel hindoes leerde kennen, ook in uw buurt in Bangladesh. Dankzij uw handel raakte u bevriend R. K. S., een hindoe. Op 1 januari 2010 was er een feestje om geld in te zamelen voor uw zaak. Op dit feestje leerde u de nicht van R. kennen. Haar naam was Orpita S.. U kreeg een relatie met haar die al snel serieus werd. Omdat het een relatie was tussen een moslim en een hindoe hielden jullie de relatie geheim. Enkel jullie beste vrienden waren op de hoogte. Rond haar verjaardag, op 16 augustus 2010, vertelde O. u dat ze zwanger was. Jullie besloten om op 5 september 2010 in het geheim te trouwen voor de rechtbank. Ondertussen was de moeder van O., Sikha Rani S., erachter gekomen dat ze zwanger was. O. heeft heel de relatie opgebiecht en haar moeder probeerde een oplossing te vinden. Uiteindelijk heeft de moeder van O. de relatie bekend gemaakt aan haar vader, R. K. S., een leider van de lokale Awami League. Op de dag dat O. en u richting de rechtbank trokken om te trouwen werden jullie onderweg tegengehouden door de vader van O. en enkele van zijn medestanders. U werd aangevallen en O. probeerde u te beschermen. In het tumult kreeg ook O. klappen. U verloor het bewustzijn en werd terug wakker in het ziekenhuis. Daar vernam u dat O. gestorven was in het tumult. U kwam ook te weten dat de vader van O. een klacht tegen u had ingediend wegens moord op zijn dochter. De vader van O. kwam samen met zijn medestanders en de politie naar uw woning terwijl u nog in het ziekenhuis lag. Uw ouders besloten om u met een kleine bus naar een vriend in Chittagong te brengen. Daar bleef u tot 10 oktober 2010. Op die datum verliet u Bangladesh in een boot uit de haven van Chittagong. Na vijf dagen verliet u de boot op een onbekende plaats. U verbleef negen dagen op die plaats en daarna stapte u op een andere boot. Na vijftientig tot dertig dagen verliet u die tweede boot in een haven. Van daaruit nam u een auto en na anderhalf uur kwam u aan bij het huis van een reisagent. 's Nachts werd u op een vrachtwagen gezet en na negen of tien uren rijden kwam u op 16 november 2010 aan in België. Op 17 november 2010 vroeg u asiel aan. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw paspoort, de vertaling van uw rechtzaakdocumenten, uw handelsdocumenten, uw bankdocumenten, uw schooldocumenten, uw nationaliteitsakte, de overlijdensakte van uw vriendin, medische documenten en briefomslagen.

B. Motivering

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat u Bangladesh diende te ontvluchten wegens problemen omwille van uw relatie en de valse moordzaak die voortvloeide uit deze relatie. Ten eerste, legt u de officiële overlijdensakte van uw gestorven vriendin voor (groene map, punt 8). Deze overlijdensakte stelt dat uw vriendin stierf ten gevolge van een hypovolemische shock veroorzaakt door zware bloedingen door een abortus. U verklaart dat dit document werd afgehaald bij het ziekenhuis (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Het feit dat de officiële overlijdensakte van uw vriendin stelt dat zij overleden is aan bloedingen ten gevolge van een abortus ondermijnt uw verklaring dat er een rechtzaak tegen u loopt omwille van moord op diezelfde persoon. Dit officieel document, dat opgesteld werd door een dokter, is een bewijs dat u uw vriendin niet vermoord hebt. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt kan u enkel stellen dat u geen angst kent voor de rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Ten tweede, hebt u geen kennis over de moordzaak die volgens uw verklaring tegen u loopt. U weet niet wie de 'officer in charge' is die verantwoordelijk is voor de rechtzaak, u weet niet welke 'magistrate' verantwoordelijk is voor de rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), u weet niet in welke fase de rechtzaak zich op dit moment bevindt en u weet niets over de recente ontwikkelingen in de rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaart dat u niets weet over de zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U hebt ook geen enkele kennis over de inhoud van de rechtbankdocumenten die u voorlegt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaart dat u niets vroeg over de rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) en dat u de rechtzaakdocumenten nog niet gelezen hebt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dit ondermijnt uw vrees en is tegenstrijdig met een latere verklaring dat u de documenten probeerde te lezen maar dat u ze niet snapt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt verklaart u opnieuw dat u zich geen zorgen maakt over de rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Het feit dat u zich geen zorgen maakt omdat u wordt beschuldigd van moord in Bangladesh doet vermoeden dat er geen rechtzaak is. Bovendien zijn de rechtzaakdocumenten die u voorlegt (groene map, punt 3) slechts vertalingen. U bevestigt dat de documenten die u voorlegt uitgegeven werden door de rechtbank (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Het is bevreemdend dat u geen gecertificeerde kopieën van de gerechtelijke documenten betreffende die zogenaamde valse zaak voorlegt (uitgegeven door de rechtbank). U had immers een advocaat die uw belangen zou verdedigen in deze zaak

(zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Indien uw advocaat (wiens visitekaartje bevestigd is aan de vertalingen) in staat was om bepaalde documenten te vertalen, kan worden verwacht dat hij dan ook deze documenten in zijn bezit heeft. Het feit dat u deze officiële documenten niet voorlegt, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaring dat er een rechtzaak tegen u loopt. U geeft immers nergens duidelijk aan waarom u geen gecertificeerde kopieën betreffende die zaak kan voorleggen. De vertalingen op zich hebben geen enkele bewijswaarde. Ten derde, bevat uw relaas enkele merkwaardige elementen. Ten eerste, werden u en uw vriendin onderweg naar jullie huwelijk aangevallen door haar vader en zijn medestanders. Dit is merkwaardig gezien haar vader niet eens wist dat jullie zouden trouwen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Ten tweede, bent u onduidelijk over waarom uw vriendin uiteindelijk gedood werd door de medestanders van haar eigen vader. Eerst verklaart u dat het niet de bedoeling was om haar pijn te doen. Daarna, wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat het moeilijk is om in een gevecht iemand per ongeluk te vermoorden, verklaart u dat uw vriendin u probeerde te beschermen en dat de medestanders van uw vader haar misschien niet goed gezien hadden. Het is bevreemdend dat men uw vriendin niet gezien heeft, en haar toch zo hard verwond heeft dat ze stierf van de verwondingen. Wanneer gevraagd wordt waarom iemand zijn eigen dochter zou willen vermoorden antwoordt u dat haar vader ook boos was op haar en dat hij zijn medestanders verteld had dat ze zijn dochter ook mochten slaan om haar een lesje te leren (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat men haar geen pijn wou doen. Ten derde, weet u niet welke functie de vader van uw vriendin had binnen de Awami League (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Dit is merkwaardig gezien u tijdens het gehoor meermaals herhaalt dat u angst hebt voor deze persoon en zijn medestanders en dat hij zo machtig is dat hij u zelfs zou vinden indien u ergens anders in Bangladesh zou wonen. Gezien deze persoon zo machtig is en gezien hij de vader van uw vriendin was, lijkt het logisch dat u op z'n minst weet wat zijn functie was binnen de Awami League. Ten vierde, is het merkwaardig dat u nooit geen klacht indiende tegen de vader van uw vriendin (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Zelfs indien hij een machtig man is houdt niets u tegen om klacht in te dienen bij een rechtbank. Het feit dat u dit niet deed ondermijnt uw vrees en de geloofwaardigheid van uw relaas. Ten slotte, verklaart u dat u al samen was met uw vriendin toen de revolte van de Bangladesh Rifles (BDR) plaats vond in Dhaka. Dit klopt niet. U verklaart dat u uw vriendin leerde kennen op 1 januari 2010 en dat jullie daarna een relatie kregen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3), dit situeert zich bijna een jaar na de revolte van de BDR die zich afspeelde in februari 2009 (blauwe map, punt 1). Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van 2 subsidiaire bescherming, zou bestaan. Overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen beïnvloeden: uw identiteit, uw handelsactiviteiten, uw financiële gegevens en uw schoolcarrière worden niet in twijfel getrokken. De medische documenten die u neerlegt tonen enkel aan dat u het slachtoffer was van fysiek geweld. U bent er niet in geslaagd om aan te tonen dat dit fysiek geweld zich afspeelde in de context van uw relaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker “roept een schending in van de materiële motiveringsplicht”.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker toont zijn identiteit aan met een nationale identiteitskaart, een nationaliteitsakte en paspoort waarvan de geldigheid in 2009 verlengd werd tot 2014. In zoverre verzoeker als verstekeling per boot naar Europa is gereisd dient hij dit nauwgezet toe te lichten, wat niet het geval is. De Raad ziet niet in dat verzoeker bijna een maand aan boord van een schip kon meereizen en enkel wist "*Het was een groot cargoschip. Het had een drie-tot viertal verdiepingen? Ik heb er niet veel gezien. Ik zat in een kleine ruimte*" (gehoorverslag CGVS, p.11). Verzoeker dient aannemelijk te maken hoe hij verborgen kon blijven op een schip en elke controle kon vermijden te meer daar ook controle van schepen relatief makkelijk is. Zijn loutere bewering "*Toen ik hier aankwam zag ik niemand. Ik zag geen controle*" (gehoorverslag CGVS, p.11) kan niet overtuigen.

3.3. Verzoeker verklaarde Bangladesh te zijn ontvlucht omdat hij, als moslim, een relatie had met een hindu meisje O. S. en gevisieerd werd door haar vader R.K.S., een lokale leider van de Awamil League. Toen O.S. zwanger was en zij wilden huwen, werden zij aangevallen door haar vader en diens kompanen, waarbij O.S. omkwam. Vervolgens zou hij door R.K.S. beschuldigd zijn van moord op zijn dochter, en vluchtte hij.

3.4. Verzoekers vluchtmotief met name de gerechtelijke vervolging voor moord wordt door de neergelegde overlijdensakte van zijn vriendin onderuit gehaald nu blijkt dat O.S. overleden is aan een hypovolemische schok ten gevolge van ernstige bloedingen veroorzaakt door een abortus. Aldus is ook verzoekers beschuldiging dat O.S. gedood werd door haar vader en stierf aan de verwondingen die zij opliep bij de aanval door haar vader, vals. Bovendien, toen verzoeker erop gewezen werd dat deze overlijdensakte bewijst dat verzoeker zijn vriendin niet heeft gedood verklaarde hij "*Ik ben niet bang voor de rechtszaak*" (gehoorverslag CGVS, p.12), en ook in het verzoekschrift erkent verzoeker dat "*Deze akte vormt inderdaad een bewijs dat verzoeker zijn vriendin niet heeft gedood.*" Aldus ontkent verzoeker zelf zijn asielmotieven.

3.5. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat verzoeker geen bekendheid noch interesse toont in deze rechtszaak die tegen hem zou aangespannen zijn. Verzoeker wist niet wie er tussenkwam in zijn zaak, noch hoe de zaak verder evolueerde en wat de actuele stand in de procedure is (gehoorverslag CGVS, p.7-8). Verzoeker kende zelfs de inhoud niet van de neerlegde gerechtsdocumenten en was hierover tegenstrijdig. Indien verzoeker zijn onwetendheid argumenteert met "*dat hij de zaak in handen van zijn advocaat had gelegd en op zijn advocaat vertrouwde*" dan kan tevens verwacht worden dat dit vertrouwen gesteund is op overleg en informatie en verzoeker het procesverloop kan toelichten en documenteren. Dit is niet het geval. Verzoeker erkent dat hij "*heeft geen gecertificeerde kopieën neergelegd van de processtukken*" maar "*enkel een vertaling van betreffende documenten*". In het licht van wat voorafgaat en de algemene informatie toegevoegd aan het dossier over het gemak waarmee in Bangladesh al dan niet echte documenten te kopen zijn kan aan de neergelegde documenten geen bewijswaarde worden toegekend.

3.6. De commissaris-generaal wijst verder terecht op vaagheden en tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen aangaande de aanval op verzoeker en O.S., uitgevoerd door R.K.S. In het verzoekschrift tracht verzoeker de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. De Raad stelt vast dat verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen echter geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. Verzoeker beperkt zich dienaangaande tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas zonder dit desgevallend te actualiseren. Als dusdanig wordt er evenmin afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de

bestreden beslissing. Verzoeker biedt aldus geen aannemelijke verklaring voor de hiaten en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, wat de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven verder onderuithaalt.

3.7. Uit de medische documenten kan enkel blijken dat verzoeker verschillende blauwe plekken had op zijn lichaam, die zouden veroorzaakt zijn door een fysieke aanval. Echter, een medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin een patiënt de verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Hoe dan ook, zelfs indien de blauwe plekken veroorzaakt zouden zijn door een fysieke aanval, dan nog is niet aangetoond dat deze zou uitgaan van verzoekers belager R.K.S. en zijn kompanen, laat staan omwille van de door verzoeker geschetste problemen nu zoals blijkt uit wat voorafgaat geen (gerechtelijke) vervolging wordt aangetoond. De schooldocumenten, handelsdocumenten en bankdocumenten staven evenmin het asielrelaas en tonen enkel verzoekers opleidingen, professionele activiteiten en financiële situatie aan.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK